

Månedens afsløring

Hvem er du

Je' er ham selv! Vil det sige, at du har tænkt dig at interviewe dig selv? Ja! Det ka' man da ik'. Det er je' da nødt til, når der ikke er andre, der vil deltage. Det var lige godt s.....

Profil

Jeg hedder Leif Bruun, er 78 år og bor på Storegårdsvej i Vejle. Jeg er født i Esbjerg - som ægte esbjergenser med rødder i begge Spangsborg slægterne. Og helt i tradition med denne gren havde jeg en så voldsom fødsel, at jeg var traumatiseret, allerede inden livet startede.

Min far havde i mange år Shell flaskegasdepotet i Esbjerg og min mor arbejdede i mindst lige så mange år som tarmsorterer hos Schaub & Co. Alt imens opvoksede jeg i Jerne, gik på Rørkjær Skole, blev udlært automekaniker hos Autoforum, læste til maskinmester på Esbjerg Maskinmesterskole og arbejdede i flere omgange som arbejdsmand, smed og elektriker på Andelssildeoliefabrikken.

Derefter drog jeg ud i den store verden i et par år som officer i Søværnet med rednings- og inspektionsskib til Grønland og Færøerne, efterfulgt af et par år i handelsflåden. Så blev jeg forelsket og gift, hvilket blandt meget andet lykkeligvis medførte 2 børn. Det fik mig til at indskrænke mit univers til det jyske. Det blev nødvendigvis på landjorden, hvor jeg gennem årene har haft flere spændende jobs. Mit hovedjob må siges at være de 12 år, jeg var teknisk chef på et stort slagteri ved Give.

Herefter slog mit liv nogle store kolbøtter, jeg mistede mit arbejde, blev skilt, økonomisk ruineret og fandt mig selv alene i en lille lejlighed i en fremmed by, hvor jeg ikke kendte nogen. Jeg var kørt helt ned i kulkælderen, deprimeret og modløs.

Set i bagklogskabens klare lys var der sket det, at kolbøtterne havde væltet mit korthus og medført, at jeg var blevet indhentet af min traumatiske gæld fra fødslen. Jeg aner ikke, hvor jeg fik kræfterne fra, da jeg kastede mig ud i at realisere mig selv. Det medførte heldigvis, at jeg mødte nogen, der lærte mig om forløsning af indestænge følelser. Det blev min redning. Efter 10 års intensivt arbejde var jeg traumatisk fri.

Jeg kender ikke andre, der har gjort tilsvarende, og jeg er overbevist om, at det kun lykkedes fordi, jeg gjorde nogle opdagelser undervejs, der effektiviserede processen med at opløse indestængte følelser. Det fik mig til at starte kursusvirksomheden 'Frit Sind', hvor jeg hjalp andre ulykkelige med at komme tilbage på livets vej. Det er for så vidt en succeshistorie, men mine markedsføringsevner rakte ikke, så da jeg efter endnu 10 år stadig stod alene med det hele, lukkede jeg ned igen.

Fødselstraumet har jeg som sagt lagt bag mig, men eftervirkningerne af min voldsomme fødsel, lægger stadig begrænsninger på mine livsudfoldelser. Men det er uden depressionens røgslør, så det gør en verden til forskel. Mit liv har langt hen ad vejen været et soloridt, det er det ikke lykkedes at ændre på. Jeg trives vist for godt i selskab med mig selv til at vil ændre på det. Jeg elsker at læse, lytte, diskutere, fundere, og beskrive de uransagelige veje menneskelivet kan føre til - på godt og ondt. Det er der efterhånden kommet mange bøger ud af.

Mine sociale behov får jeg dækket med golfspillet mange muligheder både i klubregi og ved udflugter og rejser, dertil kommer utallige højskoleophold, og ved at benytte de mange muligheder samfundet tilbyder sig med.

Årets Borger

I almindelighed bryder jeg mig ikke om at promovere min egen person. Men når man med stor majoritet er blevet valgt til årets borger, så presser følelserne sig så hårdt op i øjenkrogene, at de simpelthen er nødt til at sprøjte ud.

- I hvilken forbindelse er det, du er blevet kåret til årets borger?

Det var en Internetafstemning, der er foretaget, hvor jeg bor.

- Du bor i Vejle?

Ja!

- Vil det sige, at du er kåret som årets borger i Vejle?

Nej, det er foregået mere lokalt.

- Du bor i bydelen Hover?

Ja!

- Vil det sige, at du er kåret som årets borger i Hover?

Ja, det var på Hovergården.

- Som er et plejehjem?

Ja! Jeg vandt med samtlige stemmer.

- Hvem stod for denne afstemning?

Det gjorde min nabo.

- Som er en dame på 87 år, og som ikke aner en hylende fis om computere? *Ja! Men jeg hjalp hende.*

- Hvor mange stemmer blev der afgivet?

to

- Føler du slet ingen trang til at sige undskyld?

jow

- Så sig det dog!

undskyld

Hvornår har du sidst talt med din kanelnegl?

Læs de tidligere måneders afsløringer her: leifbr.dk/ma.htm